

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Confusio in medicinam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Eccli. 5. 15.

que sicut honor & gloria in sermone sensati, ita lingua imprudentis submersio est ipsius. Non appelleris susurro, ait idem, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. Super furem enim est confusio & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. Hæc talia, isti tales merentur. Atque vtinã isti saperent, ne operiantur, sicut diploide, confusione sua, & non solum in hac vita, sed etiam in altera, æterna confusione induantur.

VII.

Eccli. 4. 25.

Psal. 82. 17.

Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gratiam & gloriam: tum scilicet, si admoniti de errore resipiscant.

Hinc ait Psalmista: *Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum, Domine.* Potest enim contemptus & ignominia aperire homini oculos, ut & suam videat miseriam, & mundi agnoscat vanitatẽ. Qualem historiam ex PP. Dominicanorum Annalibus recitat Hieronymus Platus, in hunc ferẽ modum: *In eodem quoque*

Hieron. Platus lib 3. de bono flat. Relig. c. 38.

Ordine (Dominicano) eodem etiam ferẽ tempore, illustris fuit omnium item sanctitatis & doctrina laude Petrus Consaluus, cuius conversioni causam dedit res leuis in speciem, sed qua mundi vanitatem ei planẽ ostendit. Nam cum Episcopo Valentino nepos esset, & ab eo opima beneficia adolescentulus adhuc ante legitimam ætatem consequutus esset, quibus

ille ad delicias, & inanem fastum fruebatur, ita contigit, ut quadam die, dum in equo vnacum aliquot aequalibus tota vrbe, hic, illic, lasiuiret, in profundum lutum caderet; ex quo cum totus madidus ac cinosus extractus esset, accidit insuper ut a puerorum manu, qua forte circumstabat, cum risu & scommate multo procaciter exciperetur. Quare pudore suffusus, sibiq; ipsi iratus, ita secum loqui cœpit; quandoquidem sic a mundo, cui seruierat, tractaretur, se quoque vicissim eum tractaturum, ut decebat. Itaq; eodem momento constituit se Deo famulaturum, quod etiam paulõ post cum magna civium omnium admirati-

Polydor. Virgil circa finẽ lib. 7. ex Chron. German.

Matth. 8. 27.

*ne aggressus est in ea, quam dixi, familia. Quin & regum superbia domita est confusione. Canutus Daniæ rex & Angliæ, aliquando sedili in littore posito dixisse fertur: *Mare regni mei partes, itaq; mihi obtemperes: volebet nimirum, ut homines dicerent: *Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei?* Sed aliter res euenit, nam protinus contrarium factum est: mox enim mare impetu facto sinum eius liberaliter irrigauit. Quare territus rex vuidis vellibus de solio surrexit, & tam lautẽ habitus, *Vana est, dixit, omnium regum***

regum potestas: solus Deus omnipotens. Itaque coronâ Cruci imposi-
tâ, post illa, pietatis cultor, & modestiæ exemplum fuit. Mare
igitur, *Dum non pareret, docuit parere*; & regem, quem voluit do-
cere, cuius potentia esset, pudescit.

CAPVT XXXI.

*Hypocritas detectos iustissimè, pro quaesita laude,
ignominij omnibus appeti & concèdi.*

Diogenes cuidam sibi placenti, quòd leonis exuuiò tectus
ingrederetur: *Non tu desines*, inquit, *virtutis stragula*
las pudescere? scilicet indecens esse existimabat, quòd
homo mollis Herculis amictum sibi vendicaret. Plurimi sunt in
Dei Ecclesia in speciem boni, moribus mali; qui, more Phariseo-
rum & falsorum Prophetarum, *veniunt in vestimentis ouium, in-*
trinsecum autem sunt lupi rapaces. Verbis profitentur se Catholicos,
re ipsa sunt multis hæreticis deteriores. Confitentur sæpe, sa-
eram Synaxin adeunt frequenter, *exterminant facies suas, ut appa-*
reant hominibus ieiunantes; sed similes sunt Antipatro, cuius fru-
galitatem nonnullis laudantibus, quòd alienam ab omnibus deli-
cijis austeramq; vitam ageret: *Foris*, aiebat Alexander, *albo uti-*
tur pallio, intus verò totus est purpureus, notans fictam illius parsi-
moniam. A talibus Ecclesia obsidetur, premitur, contaminatur;
ob hos contemnitur, quòd tales habeat, tamquam scabiosas oues.
Sed sunt in grege, ut Vlysses quondam. In agro Dominico creue-
runt, sed lolia sunt; miscuntur frugibus, sed ventus paleas esse
conuincit. Reti includuntur, sed maris retrimenta sunt, & hy-
dri, non pisces. Ouillum est vellus, lupinum ingenium, vno ver-
bo, hypocritæ, fictores, simulatores, irrisores pietatis, insidiato-
res religionis. Atque vti nam sæcularium dumtaxat multi tales ex-
isterent, & non etiam aliquamulti Ecclesiasticorum, qui in ani-
fidei professione gregem Dominicum agnoscunt, quem vitæ liber-
tate vitijq; infamant. Non accuso hic eos, qui non sunt tales,
ne sibi arripiant irascendo, quod reis dicitur, ut à se amoueant
dolendo. Sunt certè qui cum Antipatro foris *albo pallio* vtuntur,
ut emergant, ut gratiam Principum venentur, intus *toti sunt pur-*
purei, & conspersi sanguine innocentum. Qua de causa eos me-
ritò

I.
Lact. lib. 6
cap. 2.

Matth. 7. 15.

Matth. 6. 16.
Plutarch. in
Reg. & Imp.
Apoph.